

NOSFODDTALES

Kristijan Novak: Svemu dođe kraj, pa i Bogovima

Zoran Krušvar: Mario

Mislav Pasini: Alienfuck

Sve priče u ovom dokumentu vlasništvo su svojih cijenjenih autora

Kristijan Novak

Svemu dođe kraj, pa i Bogovima

Držeći dugi nož u ruci, on oprezno ali sigurno hoda labirintom izrezbarenom u metalu, kamenu i staklu, labirintu čiji su zidovi amalgam spomenutih materijala, i mnogih drugih, i u čijim se površinama ogledaju mumificirana tijela, ljudska i neljudska, dijelovi strojeva, artefakata i proizvoda svih civilizacija koje su ikada postojale. Iz tih zidova izviruju oštrice natopljene otrovima i uljem, sasušenom krvlju i toksičnim otpadom...Ovo mjesto je kraj svega; sve što je nekada postojalo, bilo napravljeno i funkcioniralo, kad-tad doći će ovamo.

Onaj kojeg progoni došao je ovamo jer mu nije preostalo nijedno drugo mjesto u svim svjetovima, nastanjenim ili pustim. Izgubivši rat, izgubivši nadu, nije mogao učiniti ništa drugo...osim predati se, a to sigurno ne bi uradio, pošto je to što je.

Došavši do raskrižja turobnog tunela, lovac se ogledava lijevo-desno, promišlja o putu kojim bi krenuo i bira lijevi. Uskoro dolazi do ogromne pećine zatrpane otpadom, natopljene smradom smeća i raspadanja. Visoko iznad, zidovi pucaju i otvara se pogled na crveno-crno nebo, limbo mogućnosti postojanja, okruženje koje poput crijeva u ovaj svijet dovodi sve ono što ga okružuje.

Ali on ne obraća pažnju na veličanstvenost pogleda u bezzvezdano nebo, ne obraća pažnju na krilate prilike koje kruže na strujama čiste energije i umišljaju da su Bogovi, a zapravo su, iako veličanstvene i moćne, tek sluge. Ne obraća pažnju na slijepog pjesnika koji već eonima sjedi na ruševini hrama izgrađenog od kamena koji je mjestimice erodirao do fine prašine. No onda, na zvuk pjesnikovog više-nego-ljudskog glasa, on staje i obraća mu se, gledajući ga u oči:

- Jesi li vidio paloga Boga, o mudri Homere?

Pjesnik se smješka, no to nije smiješak sreće, dok odgovara:

- Vidio sam mnoge pale Bogove, moćni Baale...i uvijek tebe koji ih progoniš, nalaziš i ubijaš.

- To je ono što radim. Ali sada me zanima...jesi li vidio ovog zadnjeg, protiv kojeg se borih zadnjih dvadeset tisuća godina?

- Da. Vidio sam ga. Ali on još nije spreman pasti, Baale.

Sad je Baalov red da se smješka, no njegov je smiješak okrutan.

- On je već pao. Ovo...je samo dovršavanje posla. Formalnost.

Homer sliježe ramenima.

- Bio je ovdje prije nekoliko dana. Razgovarali smo. Reče da mu je žao zbog milijuna koji su pali u besmislenoj borbi. Da se to sve nije trebalo dogoditi i da ste ga izigrali.

- Njegove su ideje bile previše revolucionarne...Ali ja ionako o tome ne odlučujem, ja samo provodim tuđu volju.

Homer povuče žicu na liri i zvuk čist poput planinskog potoka odzvanja u smeću i gadostima.

- Nekada i ti bijaše Bog. Zar si zaboravio kako je to bilo? Zar te vlastiti pad nije naučio suosjećanju? Na kraju krajeva, ti si jedan od rijetkih kojima je poklonjen život u svojstvu lovca.

- Kao cijenu morao sam ubiti svog imenjaka...i tolike nakon njega.

Baalov pogled na trenutak odluta, ali brzo se fokusira i on se opet smješka. Dok odlazi u smjeru koji mu je pokazao Homer, govori starom pjesniku preko ramena:

- Stari pokvarenjače, priznaj da ti je ovaj simpatičan. Pokušao si me usporiti, kupiti mu vremena. Ha, ha, ha! ali znaš da je to nemoguće. Da je ovo jedino mjesto gdje vrijeme nema svrhe i smisla.

- Pozdrav, Baale! Vidjet ćemo se opet. - odgovara Homer i pjeva pjesmu o planetu koji je nekada bio ljudski, da bi kasnije postao dom inteligentnim majmunima, kada su ga ljudi gotovo uništili strašnim oružjem.

Baal nastavlja put i ulazi u katakombe nalik na tunele od šarenog papira. I dalje drži nož čvrsto, jer iako je on osobno gotovo nepobjediv, taj nož je jedino oružje koje može ubiti paloga Boga; Baalova snaga sama ne bi bila dovoljna.

A njegova snaga je nevjerojatna. Iako ima tijelo nalik na ljudsko, njegovi mišići nisu građeni od ljudskoga mesa; njegove kosti nisu kosti već biološke opruge, struktura Bogova.

No i njegov protivnik je isto takav.

Baal nailazi na jednog Anubisa. Dvoipolmetarsko stvorenje abnormalno razvijenih mišića i glave koja je nešto između vučje i šakalske pozdravlja ga i prolazi dalje, izvršavajući volju svojih gospodara. Pogled na Anubisovo vučje lice podsjeća Baala na vremena koja su prošlost toliko davna da je se nitko od trenutano živih bića u svim svemirima ne sjeća...i u njegovoj duši razvija se osjećaj bola, kao da je ipak u svim tim neprojenim milenijima nešto izgubio.

Nešto kasnije nalazi na mrtvog Anubisa. Stvorenje je praktički prepolovljeno, vrata slomljenog na nekoliko mjesta (iako to, s obzirom na građu tog vrata izgleda gotovo nemoguće), ruke još sklopljene oko komadića tkanine koju je otkinuo s plašta bjegunca, očiju caklastih, uperenih u strop kolaž-papirnatog tunela.

Na jednom mjesto, tri metra od mrtvog Anubisa, tunel je probijen i vidi se prolaz u druge segmente labirinta, kamene, metalne, ili papirne. Iako, zid koji je probijen nije od papira kakvim bi ga smrtnici shvaćali...probiti ovaj papir mogu samo Bogovi...i Baal.

Baal se opet smješka...jer sada zna da je sve bliže. Anubis nije dugo mrtav, možda nekoliko sati. Odbjegli Bog ne može biti daleko.

Zid tunela opet puca, sada pet metara iza Baala, i jedna prilika ulijeće u tunel, zastaje za toliko kratak trenutak da se Baal niti ne stiže okrenuti, te ruši zid na suprotnoj strani tunel i nestaje u bezbrojnim odbljescima dijamanta. Baal se okreće, spreman na borbu, ali ne na vrijeme da prepozna bjegunca; vidio je tek sjenu koja nestaje u tunelu.

Trčeci hodnicima, srušenim dijelovima tunela, smrvljenim zaprekama koje su očito pripremili Anubisi kraj čijih slomljenih tijela prolazi, Baal se pita nije li ipak podcijenio svog protivnika. Jer probiti zidove ovih tunela ne može bilo tko...a probiti ih toliko koliko je njegov bjegunac probio u ovo kratko vrijeme ne može čak ni sam Baal. Njegovo uzbuđenje raste.

Trag uništenja opet vodi do pećine otvorene prema nebu. Tamo, među ruševinama hrama, sada leži mrtvo Homerovo tijelo. Baal polako prilazi, primjećujući da uz mrtvog pjesnika netko kleči.

Isus skreće svoj pogled s čovjeka i gleda Baala u oči.

- Nije to trebao napraviti. Od svih stvari, ovu mu najviše zamjeram.

Baal zastaje u pokretu podizanja noža, misleći da je po srijedi prevara. Ali vidi da je odbjegli Bog i sam ozlijeđen i da se drži za ranu iz koje lipti krv.

- Ne shvaćam... - reče, zbunjen. Tada dvadesetak Anubisa naoružanih mačevima od tamnog metala ulazi u pećinu, predvođeni blješćom prilikom Asurbanipala koji je za ovu priliku izabrao tijelo hodajuće meduze.

- Baale...stani, ne ubijaj ga! - progovara meduza glasom u kojem ima strepnje. Tek tada, kad na nekoliko metara kraj njega slijeće pticoliki Ahriman, Baal primjećuje da je crno-crveno nebo lišeno letećih prilika i da se njihovi povremeni krici više ne razliježu eterom.

Ahriman prilazi Isusu i stavlja ruku na njegovu ranu, liječi ga. Baal ne shvaća ništa.

Asurbanipal mu objašnjava.

- Isus je, shvaćajući da je izgubljen, napravio jedinu stvar kojom si je mogao kupiti život. Sada ga ne smijemo ubiti. - i gleda Isusa pogledom u kojem ima mržnje, bijesa i gorčine. Ovaj mu uzvraća pogled, a dobrodušno lice mu se razvlači u isto tako dobrodušan smiješak.

- Učinio sam ono što sam morao. Otac bi bio zadovoljan, siguran sam. Na kraju krajeva, vrijeme je i za malo praštanja i dobrote.

Još jedna prilika prilazi, gegajući se ispod oklopa.

- Sete... pozdravljaju ga Asurbanipal i Ahriman.

- Pozdrav, - kaže mu Isus.

- Svi su otišli.- govori dubokim glasom Set pokazujući na prazno nebo.
-Uskoro će se vratiti u punoj snazi.

- Moramo se pripremiti za obranu, za opsadu.- kaže Ahriman, a meduza koja je Asurbanipal titra slganjem.

- Atena i Šiva su na putu ovamo, s vojskom.

- To je dobro.

- Ima li glasa od Tvorca? - pita meduza. Set niječno klima glavom -Ne. Očito pušta da ovo riješimo sami.

- Ili je došlo vrijeme Ragnaroka. - reče Asurbanipal.

- Imajte vjere.- govori Isus, ali ga ostali ignoriraju.

Dok idu prema srcu labirinta, Baal prilazi Isusu i pita ga: - Dobro, što je sve ovo?

Isus mu stavlja ruku na rame i reče: - Došlo je vrijeme kušnje, brate. Predugo smo živjeli u lažnoj sigurnosti, u žabokrećini elitističke jednoobraznosti, u ništavnosti postojanja radi sebe samog, kada je najviše što se ikada događalo bilo smjenjivanje Bogova na tronu Svemira. Želeći iskoristiti vrijeme koje mi je bilo povjereno, odlučio sam to promijeniti. Na žalost, moje vrijeme je prebrzo isteklo i morao sam upotrijebiti revolucionarne metode...

- Vječni revolucionar - mrmlja Ahriman sebi u bradu i domeće glasnije: - Vidjet ćeš ti revolucije kad nas napadnu. Neki od nas još se sjećaju kako je bilo prvi put. Da se nije umiješao Tvorac osobno...

- Ali...možda su ga mileniji zatvora i indoktrinacije promijenili. - govori Isus s entuzijazmom u glasu. - Za svakoga ima nade.

- Ha, ha, ha- Set se nervozno smije i pljuje, ali usta su mu suha.

Gledajući ih, njihova tjeskobna lica i titravog blijedog Asurbanipala, Baal misli da shvaća i krv mu se ledi u žilama sjećajući se koliko mu je onaj kojeg je Isus oslobodio prošao blizu pri bijegu.

- Ti...ti... - riječi mu zastaju u grlu dok govori Isusu, -Ti...oslobodio si Lucifera!!!

Isus se opet dobroćudno nasmiješi i potvrdno kimne glavom. - Da.

Zoran Krušvar

Mario

(nije preporučeno mlađima od 18 godina)

Vlažni vjetar nestašno se poigravao kapljicama pjene valova, povremeno slanim prstima dodirujući i njegove usne. Mario bi se tada obliznuo, uživajući u šumu valova i mirisu mora.

I, naravno u pogledu.

Pogled je i bio razlog njegovog boravljenja u sjeni gusto izraslih stabljika bambusa, nekoliko sati nakon zalaska srpanjskog sunca. Tik uz opustjelo šetalište duž mora, Mario je vrebao. Jednostavno rečeno Mario je bio voajer, ili kako bi se prosti puk lijepo izrazio – drkadžija. Običavao je skrivati se u grmlju blizu mjesta na kojima se okupljaju mladi parovi bez riješenog stambenog pitanja, te promatrati njihove ljubavne radnje baveći se istodobno samim sobom. A ovo je bilo njegovo omiljeno mjesto. Zahvaljujući izvrsnom odnosu svjetla i sjene, imao je dobar pogled dok je sam bio u potpunosti skriven. Našao je čak i oveći kamen na kojega je sjeo, raskopčao traperice, zavukao ruku u prepone i čekao.

Nije trebao puno čekati. Vrlo brzo je mladi par bio na plaži, udaljen niti deset metara od njega, u nježnom zagrljaju. Mario je brzo izvukao mlitavi kobasičasti privjesak, podaren od majke prirode da mu život bude nečim ispunjen, te počeo vršiti radnje koje su u mnogočemu podsjećale na mužnju domaćih životinja. Dvoje mladih su u potpunosti nesvjesni njegovog prisustva odigrali vlastitu scenu, prožetu ljupkim nježnostima i mladenačkom strašću. I upravo u trenutku kada je Mario sa zadovoljstvom primjetio kako se njegova bambusova mladica pretvara u pravu čvrstu stabljiku, djevojka je primaknula svoje usne uhu mladog izabranika i tiho mu šapnula nekoliko riječi. Uslijedila je reakcija:

"Ti si ŠTA?!?" uzbuđeno je dignuo glas, odgurnuvši je od sebe.

"Možda nisam, ne znam... ali kasni mi već dugo... a meni NIKAD ne kasni... mislim da sam trudna..." rekla je uplašeno. Mario je razočarano zastao u pola pokreta zgloba, i pustio stvar da mu ispadne iz ruku. Noćas nije imao sreće, već se vidi da od ovih nema ništa

"Kako, MISLIŠ da si trudna???" Pa kupi jebeni test!! Možda nisi... nemoj mi odmah s takvim šprehama..." tip je ustao i mahao rukama, pokušavajući pokretima naglasiti svoje riječi. Ona je bila na rubu suza, i polako je klizila na drugu stranu.

"Kupila sam test..." šmrcnula je.

"Da, kupila si, dobro, i? Jesi se testirala??"

"Jesam..." zaplakala je, glasno jecajući.

"NEMOJ MI JEBENO CMIZDRIT"! JESI TRUDNA ILI NISI???" vikao je, očito izgubivši kontrolu. Maria ovaj razvoj događaja uopće nije zadovoljavao.

"NE DERI SE! JESAM!! JESAM, TRUDNA SAM!! ČESTITAM, POSTAT' ĆEŠ OTAC!" vrištala je, očito proživljavajući živčani slom. Lice joj je mijenjalo boju ka truloj višnji, a tijelo joj se toliko treslo da je i Mario to primjetio. Tip je pokrio lice rukama, pokušavajući se smiriti.

"Ma kakav otac... imam JEBENIH OSAMNAEST GODINA!! TI SI JOŠ MALOLJETNA, KRAVO BLESAVA! STARI JE KEŠIRAO MILJU EURA DA ME UBACI NA HOTELIJERSKI FAKS U IKI, I SAD BIH JA TREBAO ODUSTAT' I BAVIT' SE UZGOJEM DJECE!?" duboko je uzdahnuo, ne skidajući dlanove sa lica. "Slušaj, skupit' ćemo neke pare, i ti ćeš lijepo na abortus, i sve će bit' u redu..."

"Neću... ne idem na abortus... ne mogu..." plakala je.

"Kako ne možeš...?! Pa nije ti to jebeno nešto teško!!! Ti samo trebaš ležat' na stolu, doktor radi sav posao!!!" unosio joj se u lice, raskolačenih očiju. Ona je okretala glavu od njega.

"Ne mo... mogu ubiti be... bebu..." mucala je.

"Ne možeš...? PUŠI KURAC GLUPAČO, PA NEĆEŠ OSTAT' TRUDNA! DA NE MOŽEŠ UBIT' BEBU! TO SI MOGLA PRIJE MISLIT'!" vikao je, uhvativši je za ramena i tresući je.

"Pusti me..." jedva je izgovorila između dva jecaja. Odgurnuo ju je, i ona je posrnula na šljunak plaže.

"Pa da. To ću i napraviti'. Pustit' ću te. Trebao sam to napraviti' još davno." okrenuo se i počeo odlaziti. Ona je vikala za njim:

"NE MOŽEŠ ME SAD OSTAVITI! PA TRUDNA SAM!!!"

"ŠTA SE JEBEŠ KAD TI ŠKODI!!" dobacio je, i napustio Mariovo vidno polje. Ona je plačući otišla u suprotnom smjeru. Mario je pokušao još malo profitirati od prizora uplakane maloljetnice, ali nije to bilo to. Mario je trebao akciju. No, noć je još mlada, tješio se. Valjda će naići još koji par.

Sati su prolazili, a Mario nije imao sreće. Mjesečev srp je već obišao više od polovice svojeg puta, i letimičan pogled na sat je rekao Mariu kako se bliži vrijeme za polazak. I već je krenuo zakopčavati traperice, kada začu neke glasove kako se približavaju.

"...nije našao. Ali je ona već od prije to imala, pa mu je posudila." govorio je nježan i mazan ženski glas. Mario se ostavio dugmeta.

"Vidi, ovdje je lijepo mjesto. Možemo sjesti na plažu." rekao je odmjeren muški glas, i Mario je sada mogao vidjeti par. Bili su lijepi. Oboje. Mogli su imati između 25 i 30 godina, očito sportski tipovi. On je bio mišićav, kratke kose, nosio je usku crnu majicu kratkih rukava koja je jasno ocrtavala konture njegovog tijela. Imao je i lagane ljetne hlače od tankog, bijelog materijala. Ona je imala dugu crvenu kosu vezanu u rep. Njezino tijelo bez grama masti pomicalo se mačjim pokretima, jedva pokriveno suknjicom kakve nose tenisačice i nečim za što Mario nije znao je li grudnjak ili jako maleni *top*. Mario je zauzeo ispravan položaj za masturbaciju, osjećajući kako mu se krv pretače iz trupa u pulsirajući ekstremitet koji mu je stršao iz rasporka.

Par je sjeo na plažu. Zagrlili su se i počeli neobavezno milovati. Mario je situaciju shvatio dosta ozbiljnije, te je vrijedno prionuo na masažu svoje

skromne isprike za muškost. Do ušiju su mu dopirale riječi koje su dvoje ljudi na plaži izgovarali.

"mmmm... tražila sam te još preksinoć. Ali nisi se javljao...." zavukla je ruku pod njegovu majicu i gladila mu prsa.

"Bio sam zauzet. Imao sam sastanak." rekao je, mazeći joj bedro. Mario je uživao, nestrpljivo iščekujući eskalaciju intimnosti.

"Daaa...? Kakav sastanak?"

"Jednom tjedno se sastajem s poslovnim suradnicima. Raspravljamo o poslovnim dosezima, strategijama pristupa klijentima, širenju mreže... poslovne stvari."

"Ma kakvim se ti to poslovima baviš?" pitala je privijajući se uz njega. Njegov dlan se pomaknuo na njezinu stražnjicu. Mario je ubrzao tempo.

"To je jedan novi pristup tržištu. Zasniva se na međusobnom povezivanju ljudi unutar mreža. Profitiraš širenjem mreže... što je više proširiš zarađuješ više novca..." objašnjavao joj je dok se ona naslanjala na njega, tjerajući ga da se spusti iz sjedećeg u ležeći položaj. Posjela mu se na donji trbuh, uzjahavši ga kao konjića. Mario je izgario od radosti gledajući kako joj se suknjica zadiže. Osjetio je kako mu se dlan znoji. Ili to vlažno možda nije bio znoj?

"Što će ti novac?" pitala je, milujući ga.

"Trebam mi... želim kupiti novi auto, DVD, kućno kino... možda i novi stan..."

"Ne mogu vjerovati... postao si pravi zemljak..." smijala se.

"Hej, moram se uklopiti u društvo... bez novca si nitko..." rukom je pošao uz njen bok, uz rebra, da bi smirio prste na njenoj dojci.

"Uklapanje ti je postalo previše bitno. Nekada nisi bio takav, sjeti se... Sad si postao nekakav uglađeni trgovac, ekonomist... pripitomili su te. Prije si bio zvijer, bio si divlji, jak...."

"Još uvijek sam jak. I lako podivljam i postanem prava zvijer..." govorio je smješkajući se. Mario je nalazio da njihov razgovor obećava vrlo poticajan nastavak radnje, a izgleda da se i izvjestan dio njegovog tijela slagao s time.

"...nekad ništa nije promicalo tvojim čulima. Bio si svijestan svakog šuma, vidio si svaku sjenku... nitko ti nije mogao prići s leđa, ili šuljati se neopažen... Sad si otupio. Ne vidiš i ne čuješ ništa." zadirivala ga je. On se glasno nasmijao.

"Kakve su ovo provokacije? Zlato, još uvijek sam onaj stari, nisam se promijenio. Znam točno na što misliš, primjetio sam čim smo stigli. I primjetio sam kad si ti primjetila. Još uvijek sam brži od tebe..." škakljao ju je po rebrima. Ona se vrpoljila, pomaknuvši svoju stražnjicu niže, na njegove prepone. Smijala se.

"Jesi li onda za akciju?" pitala je maznim glasom.

"Naravno." odgovorio je, hvatajući rukom njen *top* i skidajući ga lako preko glave. Grudi napetih rumenih bradavica bljesnule su na mjesecini. Ona je bila puno žustrija, i žustrim mu je pokretom poparala majicu, otkrivajući njegovo snažno tijelo. Mario je bio pred ekstazom. Ubrzano je dahtao, kao pas na ljetnoj žegi. U kutevima usana skupljala mu se slina, i sav je drhtao od uzbuđenja. Drhtanje je još više pridonosilo kvaliteti suptilne interakcije između ruke i vlastitog penisa, te je Mario naslutio da se približava željenom cilju.

Dvoje ljubavnika na plaži bili su sada potpuno goli. On je još uvijek ležao na leđima, a ona je jahala na njemu. Raspustila je raskošnu crvenu kosu, zabila nokte u kožu njegovih prsa i upitala:

"Jesi li spreman?"

"Rođen sam spreman. Kreni!"

Mario se upravo spremao poput živog topa ispaliti svoje sjeme, kad je prekrasna gola žena skočila sa svoga partnera, i brzo kao olimpijska trkačica pojurila prema njegovom zaklonu od bambusa. Još dok je bila u prvom skoku široko je razjapila čeljusti, otkrivajući snažne, životinjski dugačke očnjake, i još cijelu paletu šiljastih zubi. Kao mačka je ispružila prste i iz njih su izvirile oštre pandže, idealne za paranje mesa. Ni njen partner nije oklijevao; u sekundi je iz ležećeg položaja prešao u trk, dok su mu se crte lica brisale i ponovo stvarale, kao da kosti mijenjaju svoj položaj i oblik pod kožom. Užasnut demonskom preobrazbom, Mario se istog časa dao u bijeg. Okrenuo se i potrčao, raskopčanih traperica i izloženog nabreklog penisa, koji nije shvatio naglu promjenu u radnji, već je u nekontroliranim trzajima rasipao sluzavo tkanje života po okolnom bilju, zemlji i Mariovim cipelama.

Mario je brzo shvatio kako bambusov gustiš nije zahvalno okružje za trčanje. Glavom je udario o jednu deblju stabljiku, a one tanje su ga šibale po rukama, nogama i njegovoj omiljenoj igrački. Čuo je kako se iza njega lomi gustiš, i bio je previše uplašen da pogleda čudovišne kreature. Nije si dozvolio ni da gubi vrijeme na zakopčavanje hlača, ili sakrivanje spolovila. Jednom rukom je pridržavao traperice, a drugom je pokušavao u trku pred sobom razmicati bambuse, što nije bila laka zadaća, jer ih u mraku nije niti vidio dok nije prišao

sasvim blizu. Mogao je čuti kako se njegovi progonitelji sve više približavaju, i znao je da u ovoj utrci nema izgleda. Morao je hitno naći neki zaklon, neko skrovište.... noćas nije imao sreće, ovo nije bila njegova noć. Izletio je iz gustiša na pješačku stazu uz more, i ne prekidajući trk grozničavo pogledom tražio.... i sreća mu se konačno osmijehnula! Ugledao je malu napuštenu građevinu, nekakvu šupu, ili možda staro spremište za barke... nije točno znao, ali nije niti bilo važno. Bacio se kroz otvor vrata, tren prije no što su njegovi progonitelji izbili na čistinu. Čuo je da su njihovi koraci stali. To znači da ga nisu vidjeli, i da ne znaju gdje je! Izvrsno. Kad tad će neko proći putem, i oni će se morati maknuti... samo treba biti strpljiv. Osvrnuo se po prostoriji u koju je upao, prešao pogledom po golom podu i zidovima... i shvatio da nije sam! U kutu sobe sjedila je uplakana maloljetna trudnica! Brisala je suze iz očiju, i upitala:

"Tko je to?" trebalo joj je neko vrijeme da uspješno razazna detalje na figuri koja joj se nepozvana pridružila u njenom mraku. Mario je zaustio da joj nešto kaže, da je smiri, da je zamoli da šuti... ali ona je spustila svoj pogled prema njegovim raskopčanim hlačama iz kojih je još uvijek visio (sada već ponovo mlitav) dokaz pripadnosti jačem spolu. Širom je rastvorila oči i iz sveg glasa vrisnula:

"AAAAAAA!!! MANIJAK!!! BJEŽI OD MENE!!! UPOMOĆ!!!!!"

Opsovao je svoju nesreću, i ovaj put zakopčavši traperice istrčao ponovo u noć. Oni su čuli njen vrisak, i već su krenuli prema napuštenoj kućici. Mario ih je sada imao priliku bolje pogledati: bili su ljudske forme, ali snažniji. Koža im je bila pokrivena finom sivom dlakom, prsti su se na vrhovima nastavljali u oštre pandže, upotpunjujući zastrašujuć dojam čeljusti deformiranih kako bi se u njih

smjestio arsenal opakih zubi. Uške su im bile zašiljene i zabačene unatrag, nosnice proširene kako bi primile više zraka, a oči su im se sablasno ljeskale pod svjetlom mjeseca. Odmah su ga opazili i krenuli u potjeru. Grabili su napred ogromnim skokovima, četveronoške. Razbacivali su šljunak snažnim zamasima, bivajući svakim skokom sve bliži svome plijenu. Mogao je jasno čuti režanje. Bježao je što je brže mogao, ali noge su mu se činile olovnima, a pluća ga bolila kao da umjesto zraka pokušava udahnuti krutu tvar oštarih rubova.

Stigli su ga bez problema. Zubi su mu se zarili duboko u meso lista, i Mario je pao uz bolan jauk. Pandže su mu rovale po leđima, dok se druga zvijer bacala na njegovo rame i vrat. Osjećao je kako mu moćne čeljusti drobe kosti, kako mu otkidaju komade mišića. Čuo je kako pucaju počupane tetive. Okrenuli su ga na bok, i VIDIO je kako se dlakavo čudovište podiže na zadnje noge, držeći u ustima njegovu otkinutu potkoljenicu. Bio je doslovce raskomadan, a još uvijek živ. Krv mu je liptala na sve strane, curila mu u oči i mutila pogled. Na šljunku napuštene plaže, uz blijedu svjetlost mjesečevog srpa, njegov je perverzni život svršio.

Demonske zvijeri još su kratko vrijeme zadovoljno promatrale svoje djelo, a zatim su svoj interes usmijerili jedno na drugo. Zamijenili su nagon za lovom i ubijanjem nagonom za razmnožavanjem, valjajući se u lokvi krvi, koristeći mrtvo tijelo kao jastuk. Na žalost, Mario nije doživio da vidi ovu jedinstvenu scenu triumfalnog seksa nad truplom poražene lovine, život ga je napustio previše rano. Paradoksalno, bio bi to jedini seks u kojem je učestvovao kao nešto više od pukog promatrača.

Mario stvarno nije imao sreće.

Mislav Pasini

Alienfuck!

Iz kluba KKL izašao sam negdje oko jedan iza ponoći, i nisam baš bio nešto zadovoljan.

Ove sam večeri svoju milu ženicu ostavio samu kod kuće, jer se u zadnje vrijeme i nismo baš slagali oko nekih stvari.

Trebao sam je preklinjati da mi raširi noge. Eto tako je s nama muškarcima, kad ti žena daje prvu večer, više nije interesantna, jer si tko zna koji već po redu, što bali po njoj. Eto, a kada daje na kapaljku kao ova moja, onda opet ne valja...

S tim mislima krenuo sam dalje putem niz ulicu, i nisam imao nekog cilja, a onda sam začuo nepoznati ženski glas.

Okrenuo sam se i shvatio kako je ta zgodjušna cura mene zvala.

" Gdje ćeš ?"

-...Uuu ! Kako direktno... Pomislih i odmah je stanem streljati pogledom, a ona se nekoliko puta okretala iza sebe, kao da je očekivala nepoželjnog pratioca.

Ne znam kako, ali zajedno smo krenuli dalje, ruku je podvukla pod moju, stisnula me kao da se znamo godinama i počela s pričom...

Eh, pomislih, da se bar ovo ranije događalo, ne bih se bio tek tako odlučio na brak. U meni se tada budio onaj nezasitni dječčić, a za reći pravo, to sam i bio. Pa, jebote i ne sjećam se kada sam zadnji put pošteno dobio, a ove noći, koja je polako odmicala prema jutru, osjetih potrebu da se negdje živim i ispraznim.

Mala je bila zgodna, a moju ju je medjunožni prijatelj svim srcem pozdravljao !

Sama je predložila da sjednemo na klupu pored mora. Eh da, cijeli se ovaj događaj zbio u jednom primorskom mjestu.

Učinio sam kako je tražila, pronašao prvu klupicu, i na nju spustio svoju mušku stražnjicu.

Ni pet ni šest, nego je odmah sjela na mene !

Pa gdje si ti bila dosada ?, pomislih...

Svojim dugim prstima raskopčala mi je košulju i stala strastveno čupati dlake sa prsiju.

" Volim muške tepihe... !" Vrisnula je i onda me svom snagom polehla na ledja.

Zajašila me silinom uragana, da mi ništa nije bilo jasno.

" Ej..." Izustio sam nekako kroz zube, a onda dobio snažan šamar po licu.

"Opusti se i uživaj..." Rekla je i licem nestala u šumi mojih prsiju. Mala kućka me natjerala da vrisnem od bola kada sam osjetio oštrinu njenih zubiju na svojim bradavicama.

Smijala se i grebla me, a onda se opet podigla u sjedeći stav i tako rastvorila svoju plavu košulju, da joj se dugmad razletila po svim stranama.

Jebote, pa nisam mogao vjerovati, ženska je imala tri sise !

Začupala me za kosu i lice mi zabila u svoje trojstvo.

E sad mi je već bilo neugodno, tražio sam curu za provod, a na kraju ću pojebati mutanta !

Pokušao sam se izvući iz zagrljaja, jer na svojim hlačama osjetih kako se u njenom medjunožju nešto crvoliko pokretalo.

Ej, curo... Boga li ti pa što li to imaš dolje...?!

Podigla je lice, dok mi je glavu i dalje držala kao zakucanu za klupu.

" O, da..." Izustila je kroz poluosmijeh, a onda svoj dlan spustila do patenta na hlačama.

Izvukla je nešto tamo dolje...

Osjetio sam kako je to nešto lizlo po mojim hlačama.

Odgurnuh je koliko sam god snažno mogao, a ona se stalno vraćala na mene.

E pa sad nitko mi ne bi vjerovao kakvo sam čudo vidio u njenim jebenim rukama.

Mala surla promatrala me iz njenih šaka, i poput nekog izgladnjelog crva širila svoja čudna usta prepuna sitnih zubiju, koja su se kesila prema mom medjunožnom prijatelju!!!

Opet me napala divljački, dok mi je pokušavala na silu raskopčati hlače, i vjerojatno me silovati...

E, ne možeš vjerovati, kakve su ove današnje cure ?!

U jednom trenutku je i došla do njega, pa sam osjetio kako ga je ta prokleta surla počela gutati.

Kvragu, borio sam se za svoj život, za život svoga jebenog piše !!!

Hrvali smo se, čupali i valjali po podu.

Trebalo mi je vremena da si je skinem s vrata, i to s nekoliko jakih čuški.

Na koncu sam se podigao, ostavivši ju da kleći na tlu.

"Vi zemljani ste odvratni ..."

E, pa nemožeš vjerovat što li sve još neću čuti ove noći...

" A što si ti neki alien, jebi ga ?!"

Pogledala me, a oči su joj posve pozelenile.

Ustuknuo sam.

"Zanima me vaš seksualni život." Rekla je.

Taj tren kao od nigdje pojavio se tip, koji ju je podigao s poda i onda pomilovao. Razgovarali su nekim jezikom koji apsolutno nisam razumio, a onda me oboje pogledaše.

"Bio bi red da se dami i plati..." Rekao je nekako teško, posve nerazumljivo, a onda su i njegove oči promijenile boju, koja mu je bljeskom osvjetlila lice.

Bio je ružan ko pas...

U jebote, pomislih... Ode moja muška hrabrost, i šansa da ga umočim negdje kako treba ove noći.

Kurva i svodnik, alieni ...!!

Ne možeš vjerovat !! – Stalno sam u sebi ponavljao i sumanuto pobjegao ka svojoj kući, svom krevetu u kojem me čeka moja mala, koja će mi možda već jednom i dati.

Ušao sam još sa strahom da me ona dva čudovišta ne bi slijedila. Bio sam jako tih, da ne bih probudio svoju zlatnu ženicu, koja je snivala snom pravednika.

Bio sam u mraku kada sam shvatio kako je odjednom sjela u krevetu.

Prišao sam joj i utisnuo poljubac u usne...Nije reagirala.

Potražila je prekidač i upalila svjetlo.

" Što ?!" Upitah nekako izgubljeno, znao sam da sam krivac, a jebemu miša, činilo mi se da je i ona nešto znala. Uši su mi se crvenile...

Odjednom je zauralala, da mi se podigla kosa, pa sam ju pokušao smiriti, ali baš nije bilo uspješno.

E čovječe, pa da vidiš tek ovo čudo... Lice joj se posve izmijenilo, oči pozelenile, uši se izdužile, broj sisa povećao, a umjesto kose, s glave su joj visjele surle !!

" Vi idioti muškarci !! VI JEBENI IDIOTI !!!!!!"Izjurila je iz kreveta poput furije i stala tražiti svoju odjeću.

Bio sam frapiran kada sam ugledao nekakav rep koji je visio nad onom njenom nekad slatkom guzom.

"Čovječe, pa koji ti je to kurac ??!"Povikao sam pokazujući prstom na taj mali izdanak.

Nije odgovorila već mi je prišla tako agresivno, a ja sam pogled zadržao na tim velikim trima sisama koje su se njihale sa strane na stranu.

Jebemu miša, sad mi se ovo počelo čak i svidjati !

Otvorio sam halapljivo usta i rastvorio dlanove i bio spreman zgrabiti medju prste te sisetine, ali jebat ga... Ona je nastavila urlati.

"Prevario si me ! Prevario si me !!!" Dalje me optuživala. Ja sam bespomoćno odmahivao glavom.

Odakle znaš ?, malo je falilo da je i pitam.

" Smrdiš po njima, odvratnim kurvama !! Je li ti pitala malog "Gizma" ?"

Ovo definitivno nisam razumio.

" Žrtvovala sam si život zbog tebe, glupane. Htjela sam te ševit kako spada i gdje spada, a ti si na kraju otišao kod jebene Neuronke ..."

" A....?" Glupo sam izustio.

Pa čekaj, nisam mogao vjerovati da mi je i žena alien ? Kako to ranije nisam shvatio...

" Zato jer si idiot, glupane !" Preduhitрила me.

"Znaš što su mi rekli gore...Vi muškarci na zemlji ste sjajni i znate ševit...I povjerovala sam, jer to do sada nisam radila, a svoje novostečeno znanje trebala sam podijeliti sa svojim gore, a sad kad se vratim mogu reći da sam naišla na idiota, koji nije znao čekati pravi trenutak i iskoristiti vrijeme.

Umjesto kod mene osladio se kod jebene kurve Neuronke...Mrzim te jebene kurve !!!"

Rekla je i izjurila iz sobe, a ja sam halapljivo gledao za njenim sisetinama.

Usta su mi se osušila, a onda sam prozborio... "Mogu čekati... Mogu ja ševiti... Mogu ja..."

Ma mogu ja sad češkat neku stvar !

Bilo je već kasno za bilo što.

Ona je otišla i ostavila me...

Tu večer, ustvari jutra legao sam posve sam u prostrani krevet i pokušao shvatiti situaciju u kojoj sam se našao.

"U jebote, pa odakle su te žene ?!" Pomislih i onda zavučem prste pod gačice i potražim svog starog noćnog prijatelja.

Od nekih stvari ipak nikad ne odustaješ !

Ležao sam i drkao, da braćo moja... Drkao sam !

nosfoddtales

Ostala izdanja nosf-a potražite na <http://nosf.ukrik.hr>